

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Homicidio

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Conclusio Quarta. Horrenda Corollaria deducuntur ex ante allegatis
Propositionibus de Homicidio.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951915-6

id est, faver concupiscentiis à peccato acceptis, & ad peccandum inclinantibus; ubi ex adverso spiritus Christi & ejus vivendi modus corruptioni sive concupiscentiis directissime contrariantur. Nam tormentis à se susceptis docuit Christus vincere concupiscentiam carnis, sicut suâ paupertate docuit qualiter superanda concupiscentia oculorum, & denique suâ humilitate modum tradidit debellandi superbiam vitæ. Tria hæc, scilicet tormenta, paupertatem, & humilitatem complexa fuit Crux, in cujus amplexu & bajulatione Christianos præiit Christus ut ejus exemplum sequantur quotidie. A Christo namque dictum est: *qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me*; ut hinc intelligamus, quod in ferenda quotidie cruce ad imitationem Christi consistat præcipuum munus hominis Christiani; ita ut summa vitæ, ac proinde etiam doctrinæ Christianæ debeat esse Christus crucifixus: quibus conforme est illud sancti Pauli: *Non judicavi me scire aliquid inter vos nisi Iesum Christum, & hunc Crucifixum*. 1. Corint. 12. ergo præcipuum Paulinæ, id est, Christianæ Theologiæ principium est, Christus crucifixus sive Spiritus Christi oppositus cupiditatibus & corruptioni naturæ, adeoque directissime contrarius principiis Theologiæ laxioris, quorum unicus scopus est, favere cupiditatibus ac corruptioni naturæ, & eum in finem Dei præcepta inflectere, mutilare, ac tollere, donec in illis aut nihil, aut parum molestiæ superfit respectu naturæ corruptæ; uti clarum est in dictis quatuor Propositionibus de homicidio.

CONCLUSIO QUARTA.

Horrenda Corollaria deducuntur ex ante allegatis Propositionibus de Homicidio.

EX quatuor ante assignatis Propositionibus de homicidio sequitur 1. Quod cuilibet homini competat potestas judicandi, condemnandi, & exequendi in causa sanguinis. Nemo enim in dictis Propositionibus excipitur, ut ei non liceat hominem occidere propter *calumniam* vel *alagam*, aut ob *invasionem bonorum*, ad quæ occisor jus habet, vel qua se possessurum sperat. Si cuilibet competat illa potestas, igitur etiam competit privato, quantumvis hebeti & injusto, adeoque ad id muneris ineptissimo, & quidem ob *alagam* quam nulla Respublica censuit extremo supplicio puniendam.

2. Inferitur, quod cuilibet habeat potestatem judicandi, condemnandi, & sententiam exequendi in causa sanguinis, etsi nullus extiterit accusator, & testis nullus præter solum illum vindicem. Nam Propositiones nil ejusmodi requirunt. Quid hoc corollario horribilius?

3. Sequitur, quod cuilibet detur potestas in casibus qui in Propositionibus exprimuntur, in propria sua causa judicandi, & adversam suam partem condemnandi ad mortem. Quis hic non videat manifestam impietatem?

4. Propositiones istæ inclinant, ut sententia mortis in Adversarium statuatur, & executioni mandetur illo tempore, quò egregius ille iudex ad hæc est maximè indispositus, id est, dum *calumniam* perpeffus, *alagâ* aut *fusse percussus* passione fervet & furit adversus eum quem censet interficiendum. Quid magis brutum?

5. Propositiones istæ Reo ad mortem condemnando nullam permittunt facultatem, ut super incompetencia Judicis, quantumvis inepti, iniqui, imo & inimici excipere valeat; nullus Reo conceditur defensionis modus, nam inauditus, inscius, & nil tale suspicatus, ad mortem condemnatur & re ipsa occiditur. Ubi Leges? Ubi Canones? Ubi Ratio?

6. Non conceditur morituro vel momentum temporis, ut de rebus suis, nequidem iis quæ animam, & aternitatem concernunt, disponere, imo vel cogitare possit. Quomodo hæc consistunt cum Fide Christiana?

7. Sanguinatio illo tribunali nemo eximitur, nihil adversus illum valet immunitas Ecclesiastica, nihil suprema potestas: quia in Propositionibus nulli omninò excipiuntur, modo *calumniam occisori inferre nitantur, aut bona qua ille possessurum sperat, invadant, vel occisorem* quo-

quovis modo *injuste impediunt*, ne occisor assequatur quod ei debetur. Pontifices proinde & Reges subjiciuntur isti tribunali : nonne dæmoniaca potius, quam humana censenda est hæc doctrina ?

8. Ut occidendus sis, sufficit quod iudicio occisoris istorum omnium aliquid facias, nam ipse per istas Propositiones solus constituitur Iudex, accusator, & testis : sufficit quoque ut occidaris, si ejus iudicio sit *calumnia* quam infers, si ille iudicet quod *calumniam nitari inferre* : patet ex trigesima. Sufficit pariter, ut occidaris, si eum *impedias* in casibus Propositionis 33. modo id illius iudicio facias *injustè*.

9. Si veræ sint istæ Propositiones, nulli magis quam Magistratus, Consilarii, Provinciarum Gubernatores, & præ omnibus Reges occisionis periculo erunt expositi. Nam quod Regiæ functiones ad plures se extendunt, eò plures Iudices Regi constituuntur, quorum aliqui censeant à Rege sibi inferri calumniam, alii ab eo invadi bona, quæ se possessuros sperant, multi per Regem se impediri *injustè*, ne assequantur quod ejusmodi Iudices sibi deberi aestimant. Quibus admisis, ubi asyllum reperient Reges, præsertim attento Corollario sequenti.

10. Cum Propositiones de Homicidio non restringant ad determinatam aliquam occisionis speciem, etiam comprehendunt eam quæ sit veneno, aut quovis alio proditorio modo: Nulla proinde hominum conditio vel status, nulla dignitas aut potentia tuta erit adversus scelestissimam illam doctrinam.

Si Propositiones illæ fuissent ad praxim deductæ, pauci reperirentur homines saltem sæculares qui hæctenus neminem occidissent : aliqui enim *alapa*, vel *fuste* fuerunt percussi, aliquibus occidendi occasionem dederit ablatio rei valentis saltem unum *aurum*, plures sunt inter ipsos, quibus vitâ durante aliquoties evenit, ut ipsorum iudicio quispiam ipsis *calumniam* intulerit, aut inferre *nisus* fuerit, juxtâ Propositionem 30. Denique vix ullus reperitur inter ipsos, cui aliquando non evenit, ut invaderentur ea, ad quæ suo iudicio jus inchoatum habebat, vel ut *injustè* suo iudicio impediretur ab Hæreditate adeunda, à Legatis percipiendis, aut ab alio jure expresso in Propositione 33.

Si praxis rursus fuerit illi doctrinæ conformis, miraberis reperiri hominem aliis conviventem qui sit vitæ longioris, potissimum inter illos, quorum functiones ad plures se extendunt, patet ex corollariis septimo & octavo & præcipuè ex nono.

CONCLUSIO QUINTA.

Adferuntur quæ in famosis Memoriali Hispanico & Specimine ab Adversariis allegata fuerunt ad avertendum condemnationem 65. Propositionum & specialiter illarum quæ de Homicidio agunt.

FX hac ultima delegatione (Lovaniensium scilicet ad S. Sedem) exitum lamentabilem prout dantes verentur : primò quod soli Iansenista Roma bene audiant pro se & contra eorum Adversarios..... 2. Ego nemo dubitet, quin ritè examinatis Moralium libris multe ex eorum Propositionibus Censuram mereantur : quod hoc tamen ad petitionem istorum Doctorum Lovaniensium decernantur, novum erit gravissimum seminarium. Ita Adversarii in famoso Memoriali Hispanico parte secundâ §. 3. sufficiebat ergo illis ut Propositiones ante dictæ de Homicidio cum tot aliis scandalosis & perniciosis non condemnarentur, quod condemnatio petebatur & sollicitabatur à Doctoribus Lovaniensibus.

Speciales rationes allegant pro qualibet Propositione in sæpius citato Specimine, pro trigesima quidem, quæ est prima de Homicidio, adferunt sequentia : "primò. Hanc Propositionem totam his verbis nusquam invenerunt : priorem partem fere excerptère